

2004:40

Interpellation av Fredrik Wallén (kd) om stadens beredskap för och hantering av hot mot förtroendevalda

Strategi för hanteringen av hot mot förtroendevalda

I kommun- respektive landstingsförbundets nyligen presenterade rapport Ett hot mot demokratin (en uppföljning av en rapport med samma namn från 2001) tecknas en mycket trist bild av situationen för Sveriges förtroendevalda avseende utsattheten för hot och våld.

Under den senaste 18 månadersperioden har, exempelvis, 16 procent av kommunalt förtroendevalda i ordförandeposition utsatts för någon form av hot eller våld p.g.a. sitt uppdrag. För förtroendevalda inom landstinget är siffrorna ännu högre. En konsekvens av detta är att många av de drabbade överväger att lämna sina politiska uppdrag. Hur många beslutsfattande politiker på fältet som kanske också känt sig tvingade att gå emot egna övertygelser i olika frågor efter att ha hotats kan vi bara spekulera om.

Kommun- och landstingsförbund försöker uppenbarligen ta de aktuella problemen på allvar och lyfta upp frågan på dagordningen. Men ansvaret och den praktiska förmågan att hjälpa och stötta förtroendevalda i att hantera hot och andra angrepp ligger rimligen ute hos oss i de enskilda kommunerna och landstinget. Stockholm har där, i egenskap av både huvudstad och landets överlägset största kommun, ett viktigt ansvar att föregå med gott exempel och visa andra mindre resursstarka kommuner vägen. Stockholms stad borde ha ett uttalat och tydligt policydokument för hur man ska möta hot mot förtroendevalda (precis som man på olika sätt föredömlig genom åren skapat principer och rutiner för att hantera angrepp på olika kategorier av kommunala tjänstemän).

Genom en genomtänkt grundläggande utbildning för alla förtroendevalda i hantering av hot och våld i politikerrollen samt kunskap i grundläggande riskanalys borde dessutom inträffade hot och andra angrepp kunna hanteras så "bra" som möjligt. Troligen kan just ökad kunskap i riskanalys förebygga in-

cidenter helt och hållet. Kunskap i riskanalys skulle också ge drabbade förtroendevalda bättre möjligheter att sätta in inträffade obehagliga händelser i rätt sammanhang (med t.ex. minskade efterföljande otrygghetskänslor som positiv effekt).

Med anledning av ovanstående vill jag fråga det ansvariga borgarrådet:

1. Finns det några planer på inrättandet av en för fullmäktige och Stockholms stads alla nämnder samt styrelser gemensam policy och strategi för hantering av hot och våld mot stadens förtroendevalda?
2. När ska hantering av hot och våld mot förtroendevalda införas som en obligatorisk del av stadens grundutbildningar för ledamöter i nämnder och styrelser?

Stockholm den 22 juni 2004

Fredrik Wallén